

ת"פ 55255/11/21 - מדינת ישראל נגד טלעת דאוד, פאטמה דאוד (עצירה) - בעניינה

בית משפט השלום בכפר סבא

28 ספטמבר 2022

ת"פ 55255-11-21 מדינת ישראל נ' דאוד(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

1. טלעת דאוד

הנאשמים

2. פאטמה דאוד (עצירה) - בעניינה

גזר דין
(בעניין הנאשמת 2)

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן במעורבותה בשישה אישומים, והורשעה **בחמש עבירות גניבת רכב** בצוותא לפי סעיפים 413ב ו- 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **בסיוע לגניבת רכב** בצוותא לפי סעיפים 413ב ו- 31 לחוק העונשין; **בשש עבירות קשירת קשר** לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **ובהסעת תושב זר** בצוותא, לפי סעיפים 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 ו- 29(א) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה בתמצית, כי הנאשמת יחד עם בעלה (להלן: "הנאשם") קשרו קשר עם תושבי האזור: המכונה "מוסעב", וכן עם רגב קצי, יזן רגב, מג'ד גדאללה, שלא היו מורשים בכניסה לארץ, ויחד עם אחר שזהותו לא ידועה ומכונה "פאהד", במטרה לגנוב כלי רכב מסוג יונדאי I25 וקיה ריו, ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית (להלן: "שטחי הרשות").

3. במסגרת הקשר ולשם קידומו, במהלך החודשים יולי ועד ספטמבר 2021 תיאמה הנאשמת, בצוותא עם הנאשם, עם מוסעב ואחרים, מיקום ושעה לאיסוף מי מהם מאזור טייבה או משטחי הרשות, אז הסיעו אותם הנאשמים ברכבם מסוג פורד פוקוס לעיר נתניה. בהגיעם היה פאהד פורץ לכלי הרכב, הניעם באמצעות מחשב, והעביר את הרכב הגנוב לאחרים וביניהם יזן, רגב ומגד. אז הגיעו הנאשמת והנאשם למקום גניבת הרכב, והסיעו את פאהד חזרה תוך ליווי של הרכב הגנוב לשטחי הרשות, כשמפעם לפעם הזהירו הנאשמים את האחרים מפני ניידות משטרה בדרך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עוה"ד שלומי גרינבוים, עמד על הערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת במעשיה וביקש לקבוע מתחמי ענישה שונים לכל אירוע, בגין ארבעה אישומים (2, 3, 4 ו-9) בהם הורשעה בגניבת רכב, ובנוגע לאישום 1 בו הורשעה גם בהסעת שוהה בלתי חוקי, מתחם הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר, ולאישום 11 בו הורשעה בסיוע לגניבת רכב, מתחם הנע בין 5 עד 10 חודשי מאסר.
5. לתמיכה בטיעוניו הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, לרבות של מעורבים בפרשה - תושבי האזור. בתגובה לטיעוניו ב"כ הנאשמת הסכים ב"כ המאשימה כי יש להתחשב, במידת מה, בקושי של הנאשמת בריצוי מאסר בהיותה אישה, ולצד זאת עתר להשתת מאסר בפועל שלא יפחת מ-50 חודשים, מאסר מותנה, פסילת רישיון הנהיגה וחילוט רכב הפורד פוקוס.
6. ב"כ הנאשמת עוה"ד מיכל קורן, טענה שחלקה של הנאשמת פחות משאר חברי החוליה, כי היא נגררה לביצוע העבירות על ידי בעלה הנאשם, כשפועלה הסתכם בשיחת טלפון אחת עם אחד המעורבים, ובישיבה ליד הנאשם כשנהג ברכבם. עוד טענה, שהודאת הנאשמת הביאה לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי שיש לתת לו משקל רב. לעניין הפיצויים שעתרה המאשימה, טענה ב"כ הנאשמת כי לא נטען או הוכח כל נזק לבעלי כלי הרכב הגנובים שוודאי קיבלו פיצוי מחברות הביטוח, ולכן אין הצדקה לרכיב עונשי זה.
7. ב"כ הנאשמת סיפרה על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, היא ילידת 1973, נעדרת עבר פלילי, הסובלת מנכות ואם לילדים בגירים, כי היא מתמודדת עם בעיות כלכליות שהם היו הגורם לביצוע העבירות. הוסיפה וסיפרה כי הנאשמת חווה קשיים רבים וחריגים בבית המעצר, ומצבה הנפש בכי רע. בהקשר זה הפנתה לדברי כב' השופט י' עמית בע"פ 5829/21 **קירשנבוים נ' מדינת ישראל** (24.8.2022) בהתייחס לקשיים בכליאת נשים.
8. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשים בעבירות גניבת כלי הרכב, ועתרה להשית על הנאשמת עונש כולל מתון בתחתית המתחם, בהתחשב בנסיבותיה האישיות.
9. הנאשמת בדברה האחרון ביקשה בבכי סליחה על מעשיה, סיפרה שלראשונה בחייה עשתה טעות והיא משלמת עליה מחיר כבד, שהיא סובלת בבית המעצר ומתמודדת עם אוכלוסייה קשה, ושהיא לא מאפשרת לילדיה לבקרה מפאת מצבה, ולפיכך ביקשה את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. תופעת גניבות כלי רכב בישראל פוגעת בציבור באופן רחב, בקניין הפרטי ובביטחון האישי של בעלי כלי הרכב, לצד הפגיעה העקיפה בכלכלה, ובסדר הציבורי. נוסף על כך, לא פעם, מסכנים גנבי הרכב את ציבור המשתמשים בדרך, ואת השוטרים העושים בתפקידם כדי למנוע את ביצוע העבירות, כפי שנכחנו למרבה הצער לאחרונה באירועים קשים שהסתיימו במותם של שוטרים. מתוך נקודת מבט מחמירה כלפי עבירות גניבות כלי

רכב, והצורך לשרש את התופעה שעדיין פושה והוגדרה כ"מכת מדינה" כבר לפני שנים רבות (ע"פ 5724/95 **אבו דחל ואח' נ' מדינת ישראל** (12.5.1996)), הענישה הנ"ג דרך כלל מחמירה.

11. נכונים הדברים ביתר שאת שעה שהנאשמת נטלה חלק בחבורה מאורגנת יחד עם בעלה, כשהשניים קשרו קשר עם מספר תושבי האזור נעדרי אישורי שהייה בישראל; כשהחבורה פעלה לאיתור כלי רכב מיועדים לגניבה; עשתה שימוש במחשב לצורך הנעת כלי הרכב ע"י עברין אחר; השתמשה ברכב מוביל לשם אזהרה מפני המשטרה, וכל זאת כשכל אחד מהשותפים בהתארגנות ביצע תפקיד מוגדר, ופעל למימוש התוכנית העבריינית. מאידך גיסא, הנאשמת לא פרצה לכלי הרכב ולא גנבה אותם בעצמה; לא נהגה בכלי הרכב הגנובים, ולא הסיעה את תושבי הרשות (למעט בהזדמנות אחת), אלא ישבה לצד בעלה הנאשם שנהג ברכבם. הלכה למעשה ניתן ללמוד מעובדות כתב האישום שחלקה של הנאשמת היה פחות מאחרים בחבורה, ושהיא בוודאי לא הייתה חלק ממארגניה.

12. ביחס לקביעת מתחם ענישה כולל, או מתחמים נפרדים לכל אירוע, בשים לב שהנאשמת ביצעה עבירות רכוש כלפי כלי רכב שונים שנגנבו ממקומות שונים, במועדים שונים לאורך החודשים יולי עד ספטמבר 2021, שהיו שייכים למתלוננים שונים, טענה המאשימה כי יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום וההגנה לא חלקה על כך. אף שניתן היה לקבוע גם אחרת ולו מטעמי יעילות, ממילא אין לכך משמעות לגזירת העונש סופו של דבר (ראו ההגדרה שנקבעה ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014), לעומת הגדרת "אירוע אחד" מטעמי יעילות והגשמת תכלית הבניית שיקול הדעת בענישה, בע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.2015); ודנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

13. עיון בפסיקה הנוהגת מצביע על הענישה הרלוונטית לעניינו בשינויים המחוייבים, כדלקמן:

א. ברע"פ 4075/21 **הרמן נ' מדינת ישראל** (9.6.2021), נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בגניבת רכב, בכך שגנב קטנוע וגרר אותו במורד הרחוב עד שעוכב על ידי חבר של המתלונן, והקטנוע הוחזר. בית המשפט השלום בתל אביב קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר ועד 18 חודשים. בהתחשב בעברו הפלילי של נאשם, שכלל הרשעות בתחום הרכוש והאלימות, נגזר עליו לרצות מאסר למשך 7 חודשים בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. ברע"פ 6957/20 **ספורי נ' מדינת ישראל** (25.10.2020) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בארבע עבירות של גניבת רכב, בכך ששכר כלי רכב מחברת השכרה, הסיעם לשטחי הרשות הפלסטינית, התקין בהם מכשיר איתור והחזירם. לאחר שהושכרו כלי הרכב על ידי אחר, גנב אותם הנאשם והעבירם לשטחי הרשות. בית משפט השלום בראשון לציון קבע מתחם עונש כולל של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנלקחה בחשבון הודאתו והיותו נעדר עבר פלילי.

ג. ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.2018), נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב וללא רישיון, בכך

שהגיע יחד עם אחרים לירושלים במטרה לגנוב אופנועים. הנאשם גנב קטנוע ונהג בו באופן מסוכן בניסיון להימלט משוטרים, ללא רישיון נהיגה, ונתפס בכף. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין 10 חודשי מאסר ל-25 חודשים. בהתחשב בגילו הצעיר ונסיבות חייו המורכבות, לצד היותו נעדר עבר פלילי שנטל אחריות למעשיו, נגזר עליו מאסר למשך 10 חודשים בניגוד להמלצת שירות המבחן להשית עליו מאסר קצר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ד. ברע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.2018), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם בגין עונש מאסר למשך 14 חודשים שנגזר עליו, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה למשך 3 חודשים (מתוכם חודשיים בחופף), בגין הרשעתו על-פי הודאתו בניסיון גניבת רכב ואיומים בסכין על המתלונן שדלק אחריו ומנע את גניבת רכבו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאחר שנקבע כי הנאשם סיכן את הציבור באופן חמור.

ה. ברע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.2017), הורשע נאשם בגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח בכך שנכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתוך תיק, ובאמצעותם גנב את הרכב, אך נעצר במחסום משטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנה מאסר, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי ותסקיר שהמליץ על ענישה מוחשית קצרה בדמות עבודות שירות. ערעור שהגישה המאשימה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 8 חודשי מאסר בפועל תוך שנקבע שעל אף שהמתחם יכול להתחיל במאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, הרף העליון יכול שיעלה על שנת מאסר. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחתה.

ו. ברע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם על מאסר בפועל למשך 14 חודשים שנגזר עליו לאחר ניהול הוכחות, ומשנקבע כי ביצע בצוותא עבירת גניבת רכב, אך חלקו לא היה בגניבת הרכב עצמו, ובאישום נוסף הורשע בהחזקת כלי פריצה.

ז. ברע"פ 1345/14 **אבו הדואן נ' מדינת ישראל** (23.2.2014), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם צעיר נעדר עבר פלילי, בגין עונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים, שנגזר עליו בגין הרשעתו בביצוע עבירה של גניבת רכב בצוותא עם אחר, והחזקת כלי פריצה, לאחר שנתפס בכף בעת שניסה לחמוק משוטרים במחסום משטרה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ל-21 חודשים, בשים לב לגניבת הרכב הייתה מתוכנמת בשל הצטיידות מוקדמת בכלים, ובצוותא עם אחר.

ח. בעפ"ג (מרכז-לוד) 39070-06-15 **מדינת ישראל נ' חמו ואח'** (3.11.2015) נדונו שלושה נאשמים בגין עבירות רכוש כלפי רכב וחלקם גם בגין עבירות נוספות. הנאשם 1 הורשע בשני אירועי גניבת רכב בצוותא עם אחרים והעברתם לשטחי הרשות. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה למשך 6 חודשים, בהתחשב בגילו הצעיר ועברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות חלקם בעבירות רכוש. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והעמידו על 12 חודשי מאסר

בפועל, והורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 במצטבר, כך שירצה 18 חודשי מאסר.

ט. בעפ"ג (מרכז-לוד) 50867-07-15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (24.11.2015), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בגניבת רכב בצוותא, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח בכך שנהג ברכב שבית בעליו נפרץ כמה שעות קודם לכן, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בגין שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט השלום קבע מתחם אחד כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה מנהיגה.

14. עוד עיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, תוך שנתתי דגש לענישתם של מעורבים בפרשה:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 14301-08-18 **דרויש נ' מדינת ישראל** (9.9.2019) (הוגש ע"י ההגנה) נדונה נאשמת שהורשעה על פי הודאתה בארבע עבירות גניבת רכב, קשירת קשר לפשע ושלוש עבירות הסעת תושב זר. בית המשפט השלום מתחם עונש כולל לעבירות שנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר, וגזר עליה 22 חודשי מאסר בהתחשב בהודאתה, גילה, העדר עבר פלילי, הליך שיקומי שעברה, והמלצת שירות המבחן למאסר בעבודות שירות. ערעור שהגישה הנאשמת על חומרת העונש התקבל, ועונש המאסר הועמד על 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

ב. ת"פ (נתניה) 49162-12-21 **מדינת ישראל נ' קצי רגב** (20.9.2022) (הוגש ע"י המאשימה) נדון עניינו של נאשם תושב האזור שהורשע בשני כתבי אישום מתוקנים (אחד בפרשייה בעניינו), בביצוע עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, סיוע לגניבת רכב, שלוש עבירות גניבת רכב ועבירות תעבורה נלוות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לאישום בגין כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר, סיוע לגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל; לאישומים שכללו גניבת רכב נקבע מתחם שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ולגבי כתב האישום שצורף שכלל גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. נוכח גילו הצעיר, הודאת הנאשם והיעדר עבר פלילי, נגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

ג. ת"פ (נתניה) 21354-10-21 **מדינת ישראל נ' יזן רגב** (12.9.2022) (הוגש ע"י המאשימה) נדון נאשם תושב האזור שהורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים של גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כחוק, (באחד האישומים גם החזיק הנאשם כלי פריצה), כאשר נקבע מתחם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר לכל אישום, ובגין שני אישומים של סיוע לגניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-15 חודשי מאסר, ונגזר על הנאשם בהיותו צעיר, נעדר עבר פלילי, 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

ד. ת"פ (נתניה) 65998-10-21 **מדינת ישראל נ' גאדאללה** (9.2.2022) (הוגש ע"י המאשימה), בהתאם להסדר טיעון שכלל הסכמה לעונש בפרשה דנן, הודה הנאשם תושב האזור, צעיר נעדר עבר פלילי, והורשע בכתב אישום מתוקן בארבעה אישומים בביצוע קשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא, שלוש עבירות של קבלת רכב גנוב, ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, ארבע עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא

ביטוח, והפרעה לשוטר, ובהתאם להסדר הטיעון נגזר עליו מאסר למשך 30 חודשים וענישה נלוות.

15. בנסיבותיו של המקרה ונוכח חלקה הפחות של הנאשמת בביצוע העבירות, ולאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות גניבת רכב בצוותא, וקשירת קשר לביצוע פשע ועבירות נילוות נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר לכל אישום, ומתחם לעבירות סיוע בגניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע נע בין 4 ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. לקולה שקלתי את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, היא בת 49, נעדרת עבר פלילי מכל סוג, אמא לילדים בגירים, נשואה לנאשם המעורב עמה בפרשה ועצור עד תום ההליכים (הנאשם הורשע בכתב האישום המתוקן, והוא ממתין לחוות דעת ועדת איבחון בעניינו). אף הנאשמת עצורה עד תום ההליכים תקופה ארוכה מאז 14.11.2021.

17. שהותה של הנאשמת במעצר, כך לפי דבריה ששכנעוני, קשה לה במיוחד הן בשל תנאי המעצר והן בשל החינוך עם אוכלוסייה שזרה לה מאוד. מתוך כך סיפרה הנאשמת שהיא מסרבת לקבל ביקורים של ילדיה משום שהיא לא מעוניינת שיראו אותה בסבלה. בהחלט ניכר שנטיית האחריות ע"י הנאשמת מלאה, כי חרטתה כנה, שהמחירים שהיא משלמת כבדים מבחינתה, והלקח וההרתעה מההליך הפלילי משמעותיים עבורה. מובן שעונש מאסר ארוך שייגזר על הנאשמת יביא להמשך התמודדותה עם קשיים חורגים מהרגיל.

נכונים לענייננו דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 5829/21 קירשנבום נ' מדינת ישראל (סע' 48) (24.8.2022) שעמד על המורכבות הייחודית בכליאת נשים, בין היתר, בשל העדר מגוון בתי סוהר ואגפים מותאמים לצרכיהן השונים של האסירות המהוות כאחוז אחד בלבד מכלל האסירים בשב"ס:

"נקודת המוצא היא כי הכול שווים בפני החוק. במהלך עשרות השנים האחרונות נעשו, ועודם נעשים, ניסיונות חשובים להטמיע שוויון מגדרי במערכות השונות, במטרה לצמצם את ההפליה הכרונית ממנה סבלו נשים לאורך ההיסטוריה. על אף זאת, בכל הנוגע לעונשי מאסר, על פי רוב, לנשים עברייניות ישנן נסיבות ייחודיות, המבדילות אותם מגברים עבריינים, והעשויות להצדיק ענישה מקלה יותר במקרים מסוימים (ראו והשוו: ב"ש 71/78 מדינת ישראל נ' אבוקסיס, פ"ד לב(2) 240, פסקה 18 (1978). ראו גם את החלטתי בבש"פ 5693/16 זגה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (24.7.2016) ([...]) חברה ניכרת ביחסה לשוליים, ואוכלוסיית האסירות נמצאת עמוק בשולי החברה".

18. עוד לקחתי בחשבון את הודאת הנאשמת בכתב האישום מתוקן שהביאה לחסכון משמעותי בזמן השיפוטי בשל ריבוי האישומים ועשרות עדי התביעה שהיו צפויים להעיד.

19. נוכח כל השיקולים הללו מצאתי כי נכון למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחמי הענישה, ולגזור עליה עונש הולם למעשיה בנסיבותיה האישיות, בהבחנה מהעונשים שנגזרו על נאשמים אחרים בפרשה, כולם תושבי האזור שנטלו חלק פעיל ומרכזי בגניבת כלי הרכב והעברתם לשטחי הרשות, בשונה מהנאשמת.

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים, החל מיום מעצרה 14.11.2021.
- ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור עבירת רכוש מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר.
- ד. פסילה מותנית למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תנהג ללא רישיון נהיגה במשך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר.
- ה. בשל מצבה הכלכלי של הנאשמת, ועונש המאסר הארוך לא מצאתי להשית עליה רכיבים כספיים. לצד זאת, הנאשמת תתחייב להימנע מעבירה בה הורשעה וכל עבירת רכוש כלפי רכב, וככל שתפר התחייבותה בתוך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, תשלם 5,000 ₪.
- ו. בנוגע לחילוט הרכב, בשים לב שעניינו של הנאשם 1 טרם הסתיים, בשלב זה לא מצאתי לנכון לדון בחילוט ופתוחה הדלת בפני הצדדים להגיע להסכמה עוד בטרם יינתן גזר הדין בעניינו של הנאשם 1.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

הנאשמת:

הבנתי את גזר הדין ואני מתחייבת כמפורט בו.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, ב"כ הנאשמת 2 עו"ד מיכל קורן לוי, והנאשמת 2 שהובאה ע"י שב"ס.

